

Határozatok Tára

T-402/20. sz. ügy

**Zippo Manufacturing és társai
kontra
Európai Bizottság**

A Törvényszék ítélete (harmadik tanács), 2023. október 18.

„Kereskedelempolitika – (EU) 2020/502 rendelet – Egyes származékos acél- és alumíniumtermékek importjára vonatkozóan az Egyesült Államok által elfogadott intézkedések – Egyenértékű kereskedelmi engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó uniós határozat – Az Egyesült Államokból származó termékek behozatalára kivetett kiegészítő vámok – Megsemmisítés iránti kereset – Kereshetőségi jog – Elfogadhatóság – A megfelelő ügyintézés elve – A meghallgatáshoz való jog”

1. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok – Általános jellegű jogi aktus általi személyes érintettség – Feltételek – Harmadik országgal fennálló kereskedelmi kapcsolatokban az engedmények egyensúlyának helyreállítását célzó intézkedéseket bevezető rendelet – Az érintett terméket gyártó és az Unióba exportáló vállalkozás keresete – Olyan egyéni helyzet fennállása, amely őt minden más gazdasági szereplőhöz képest sajátos módon jellemzi – Elfogadhatóság (EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)*

(lásd: 22., 24., 26–30. pont)

2. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok – Közvetlen érintettség – Szempontok – Harmadik országgal fennálló kereskedelmi kapcsolatokban az engedmények egyensúlyának helyreállítását célzó intézkedéseket bevezető rendelet – Az érintett terméket gyártó és az Unióba exportáló vállalkozás közvetlen érintettsége (EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)*

(lásd: 32., 33., 35–43. pont)

3. *Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatósági feltételek – Természetes vagy jogi személyek – Ugyanazon határozattal szemben több felperes által indított kereset – Egyikük kereshetőségi joga – A kereset egészének elfogadhatósága (EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)*

(lásd: 44–46. pont)

4. *Megsemmisítés iránti kereset – Az eljáráshoz fűződő érdek – A kereset benyújtásának időpontjában vizsgált érdek – Harmadik országgal fennálló kereskedelmi kapcsolatokban az engedmények egyensúlyának helyreállítását célzó intézkedéseket bevezető rendelet – Az említett rendeletnek az eljárás során történő ideiglenes felfüggesztése – A felpereseknek a megtámadott jogi aktus jogellenessége elismeréséhez fűződő érdekének fennmaradása (EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)*

(lásd: 47. pont)

5. *Közös kereskedelempolitika – A kereskedelmi akadályokkal szembeni védekezés – Egyes termékek behozatalára vonatkozóan valamely harmadik ország által elfogadott intézkedésekkel szembeni védelem – Az ezzel az országgal fennálló kereskedelmi kapcsolatokban az engedmények egyensúlyának helyreállítását célzó intézkedéseket bevezető rendelet – Az említett rendelet elfogadását megelőző információgyűjtés – Az érdekelt felek bármely megfelelő tömegkommunikációs eszköz útján történő tájékoztatása – Az érdekelt feleknek az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítés útján történő tájékoztatására vonatkozó kötelezettség – Hiány (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont; 654/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 4. cikk, (1) bekezdés, és 9. cikk, (1) bekezdés)*

(lásd: 54–58. pont)

6. *Közös kereskedelempolitika – A kereskedelmi akadályokkal szembeni védekezés – Egyes termékek behozatalára vonatkozóan valamely harmadik ország által elfogadott intézkedésekkel szembeni védelem – A védelemhez való jog tiszteletben tartása – A meghallgatáshoz való jog – Terjedelem – Az érintett termékeket gyártó vagy exportáló vállalkozások, amelyek nem vettek részt az információgyűjtésben – Belfoglaltság – Feltételek – Az elfogadásra irányuló eljárás során történő azonosítás (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont; 654/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 3. cikk, c) pont, 4. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, c) pont, és 9. cikk, (1) bekezdés)*

(lásd: 59–77. pont)

7. *Közös kereskedelempolitika – A kereskedelmi akadályokkal szembeni védekezés – Egyes termékek behozatalára vonatkozóan valamely harmadik ország által elfogadott intézkedésekkel szembeni védelem – A védelemhez való jog tiszteletben tartása – A meghallgatáshoz való jog – Az említett rendelet elfogadására irányuló eljárás során azonosított vállalkozással való konzultáció hiánya miatti jogsértés – Következmény – Az érintett határozat megsemmisítése – Feltételek – Az érintett vállalkozás azon lehetősége, hogy e szabálytalanság hiányában jobban biztosítsa a védelmét – Esetenkénti értékelés A védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás, 8. cikk, (2) bekezdés; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont, és 52. cikk, (1) bekezdés; 654/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 9. cikk, (1) bekezdés)*

(lásd: 78–86. pont)

Összefoglalás

2020 áprilisában az Amerikai Egyesült Államok által egyes származékos acél- és alumíniumtermékek importjára vonatkozóan bevezetett vámnövelésre válaszul az Európai Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nemzetközi kereskedelmi szabályok alkalmazása és érvényesítése terén az Unióra ruházott jogok gyakorlásáról szóló 654/2014 rendelet¹ végrehajtása érdekében intézkedéseket kell elfogadnia. A Bizottság, miután az említett rendelet 9. cikke alapján kikérte az érdekelt felek véleményét, elfogadta a 2020/502 végrehajtási rendeletet², amely kiegészítő vámokat írt elő az Egyesült Államokból származó, fémből készült mechanikus vihar öngyújtók (a továbbiakban: érintett termékek) behozatalára.

A felperesek, az Egyesült Államokban letelepedett Zippo Manufacturing Co. társaság (a továbbiakban: ZMC), valamint leányvállalatai, a Zippo GmbH és a Zippo SAS, az érintett termékek gyártásával, forgalmazásával és forgalmazásával foglalkoznak az Európai Unióba irányulóan. Mivel nem vettek részt a Bizottság által kezdeményezett információgyűjtésben, keresetet indítottak a vitatott rendelet rájuk vonatkozó részének megsemmisítése iránt.

A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt e keresettel szemben azzal az indokkal, hogy a felperesek nem rendelkeznek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett keresetösségi joggal, mivel a megtámadott rendelet őket sem személyükben, sem közvetlenül nem érinti.

A Törvényszék ezen elfogadhatatlansági kifogás elutasítását követően elfogadhatónak nyilvánítja a keresetet. Érdemben megalapozottnak ítéli a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapot, következésképpen a felperesek által gyártott és forgalmazott termékekre vonatkozó részében megsemmisíti a megtámadott rendeletet. E tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság által a megtámadott rendelet elfogadását megelőzően lefolytatott információgyűjtési eljárás során megsértették az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (2) bekezdése szerinti meghallgatáshoz való jogot.

A Törvényszék álláspontja

Elsősorban a Törvényszék megvizsgálja a kereset elfogadhatóságát, előzetesen emlékeztetve arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében valamely természetes vagy jogi személy csak akkor indíthat eljárást valamely általános hatályú jogi aktussal, például rendelettel szemben, ha a szóban forgó jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti.

A személyében való érintettséget illetően a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy irataiból kitűnik, hogy olyan egyéni helyzetet alkotó ténybeli és jogi körülmények összessége áll fenn, amely a ZMC-t minden más gazdasági szereplőhöz képest sajátos módon jellemzi, és amely bizonyítja a megtámadott rendelet általi személyében való érintettségét. A ZMC ugyanis jogilag megkövetelt módon bizonyította többek között azt, hogy ő az érintett termékeknek az Egyesült Államokból az Unióba irányuló egyedüli gyártó-exportőre, és hogy Pennsylvania állam, ahol a

¹ A nemzetközi kereskedelmi szabályok alkalmazása és érvényesítése terén az Unióra ruházott jogok gyakorlásáról és a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló 3286/94/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 654/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 189., 50. o.; helyesbítés: HL 2015. L 243., 14. o.).

² Az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó egyes kereskedelempolitikai intézkedésekről szóló, 2020. április 6-i (EU) 2020/502 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2020. L 109., 10. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).

ZMC székhelye található, az Egyesült Államok egyik olyan állama, amely az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések tárgyát képező termékek kiválasztása során figyelembevételre került.

Ami a közvetlen érintettségre vonatkozó feltételt illeti, az két kritérium teljesülését követeli meg, nevezetesen azt, hogy a jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon a szóban forgó személy jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési lehetőséget a végrehajtására kötelesek számára.

Ebben az összefüggésben a Törvényszék először is megállapítja, hogy a megtámadott rendelet végrehajtására kötelesek tagállamok nem rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel a szóban forgó, Unióra irányuló behozatalra kivetett kiegészítő vám mértéke és e vámnak a szóban forgó termékekre történő kivetése vonatkozásában. Másodszor megállapítja egyrészt, hogy a ZMC-t az érintett termékek egyedüli exportálójaként közvetlenül érintik azok a hátrányos hatások, amelyek kiváltására a Bizottság a vitatott rendelet elfogadásakor törekedett. Másrészt azért, hogy a vitatott rendelet érinti az e termékek uniós piacra jutási jogát, a ZMC termékeihez való hozzáférési jogot is érinti, és ezáltal a tekintetében közvetlen joghatásokat vált ki.

A Törvényszék többek között e megfontolásokra tekintettel megállapítja, hogy a vitatott rendelet közvetlenül és személyében érinti a ZMC-t, és ennél fogva az az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében keresetességi joggal rendelkezik.

Másodszorban, az ügy érdemét illetően a Törvényszék megvizsgálja a felpereseknek a megfelelő ügyintézés elve, különösen a meghallgatáshoz való joguk megsértésére alapított kifogását.

E tekintetben emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jog, mint az uniós jogrend alapelve és alapvető joga, minden olyan eljárásra alkalmazandó, amely sérelmet okozó – vagyis az érintett magánszemély vagy tagállam érdekeit esetlegesen kedvezőtlenül érintő – jogi aktus elfogadásához vezethet. Ezenkívül e jog konkrét szabályozás hiányában is alkalmazandó.

A jelen ügyben a Törvényszék megjegyzi egyrészt, hogy a 654/2014 rendelet egyetlen rendelkezése sem zárja ki vagy korlátozza kifejezetten azon vállalkozások meghallgatáshoz való jogát, amelyek termékei a Bizottság által az említett rendeletnek megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések hatálya alá tartoznak. Ráadásul az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdése, amennyiben azt a kötelezettséget írja elő a Bizottság számára, hogy információkat és véleményeket gyűjtsön az Unió konkrét árukkal, szolgáltatásokkal vagy ágazatokkal kapcsolatos gazdasági érdekeire vonatkozóan, nem minősül az említett vállalkozások meghallgatáshoz való joga alkalmazásának. Kétségtelenül nem zárható ki, hogy az ilyen információgyűjtésben részt vevő vállalkozás hasznosan és ténylegesen hivatkozhat az érdekeire vagy a személyes helyzetére vonatkozó bizonyítékokra. Ha azonban valamely vállalkozás, amelynek érdekeit ezen egyensúly helyreállítását célzó intézkedések érinthetik, nem vett részt ilyen információgyűjtésben, nem tekinthető úgy, hogy a meghallgatáshoz való jogát tiszteletben tartották volna pusztán arra tekintettel, hogy a Bizottság eleget tett az említett információgyűjtés megszervezésére vonatkozó kötelezettségének.

Másrészt a 654/2014 rendelet alapján elfogadott, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedés még akkor is hátrányosan érintheti az ezen intézkedéssel érintett termékeket exportáló vállalkozások érdekeit, ha ezen intézkedést nem az e vállalkozásokkal szemben indított egyedi eljárás eredményeképpen hozzák meg. Ebből az következik, hogy ez utóbbi vállalkozások, különösen a

jelen ügghöz hasonló esetben, amikor a végrehajtási jogi aktus elfogadására irányuló eljárás lefolytatása arra készíti a Bizottságot, hogy azonosítsa az említett vállalkozásokat, hivatkozhatnak a meghallgatáshoz való jogra.

E következtetést nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon érvelése, amely szerint nem állt rendelkezésére az ahhoz szükséges idő, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során meghallgassa a felpereseket, mivel e rendeletet a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) védintézkedésekről szóló megállapodásában előírt határidők tiszteletben tartásával kell elfogadni.

Ugyanis a Bizottság feladata egyrészt a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodásból eredő határidők betartásának biztosítása, másrészt pedig azon felperesek meghallgatása, akiket a vitatott rendelet elfogadására irányuló eljárás során megilletett a meghallgatáshoz való jog. Márpedig, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során nem volt lehetősége arra, hogy hatékonyan meghallgassa a felpereseket, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Bizottság rendelkezett az ahhoz szükséges idővel, hogy a felperesek számára lehetővé tegye a meghallgatáshoz való joguk gyakorlását.

Az ezen eljárási szabálytalanságból levonandó következményeket illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a védelemhez való jog megsértése csak abban az esetben vonja maga után a szóban forgó közigazgatási eljárás végén meghozott határozat megsemmisítését, ha e szabálytalanság hiányában ez az eljárás eltérő eredményre vezetett volna. E követelmény akkor teljesül, ha az érintett vállalkozás bizonyítja, hogy az említett szabálytalanság hiányában jobban tudta volna biztosítani a védekezését.

A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy ha a felperesek az eljárás során gyakorolhatták volna a meghallgatáshoz való jogukat, hivatkozhattak volna a keresetlevélben előadott érvekre, és így jobban tudták volna biztosítani a védekezésüket. Ezenkívül, mivel a ZMC a szóban forgó termékek egyedüli gyártó-exportálója, nem zárható ki, hogy a vitatott rendeletnek más lehetett volna a tartalma.

E megfontolásokra tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy a fellebbezők meghallgatáshoz való jogának megsértése hatással lehetett az eljárás kimenetelére, ennél fogva a vitatott rendeletet az érintett termékekre vonatkozó részében megsemmisíti.